



VELDMUIZENPLAAG

De ongewone weersomstandigheden van de laatste jaren, nl. een zeer droge zomer in 1959 en een zeer natte in 1960 met een betrekkelijk zachte winter tussen deze jaargetijden, heeft de voortplanting

van veldmuizen en het zich concentreren op hoog gelegen oorden zeer in de hand gewerkt. Het gevolg hiervan is dat de veldmuizen zich in grote getale hebben genesteld op een buiten het stedelijk gedeelte van de gemeente Leeuwarden gelegen recreatieoord. Dit recreatieoord, „de Froskepôle” genaamd, is officieel nog niet voor het publiek toegankelijk daar eerst de vegetatie (en beplanting) voldoende ontwikkeld moet zijn om een flinke belangstelling van de zijde van de burgerij te kunnen trotseren.

Inmiddels hebben de veldmuizen, uit hun holen verdreven door de hoge waterstand, zich van de officiële opening van „de Froskepôle” niets aangetrokken, maar hebben zich in verschillende kolonies aldaar gevestigd. Een en ander was niet de bedoeling van het hoofd afdeling beplanting der gemeente Leeuwarden die met lede ogen de vernieling van de jonge aanplant moest gadeslaan. Deze functionaris riep toen de hulp in van de reinigings- en ontsmettingsdienst. Aangezien deze dienst over een betrekkelijk grote ervaring beschikt om ratten en muizen te doden op plaatsen waar ook vogels en andere dieren komen, werd op dit recreatieoord dezelfde verdelgingsmethode toegepast als die, welke op de vuilstortplaats van deze gemeente gebruikelijk is.

Hiervoor worden reeds lang „voederbakken” gebruikt, die wel door ratten en muizen, maar niet door andere dieren bereikt kunnen worden. De voederbakken zijn gemaakt van hout, ± 60 cm lang en 10 cm hoog en breed. In het midden van de bovenkant is een rond gat gemaakt van ± 5 cm diameter, hetwelk met een stop afgesloten kan worden. Door de stop er af te halen, kan na plaatsing van de voederbak deze worden gevuld met ± 200 gram haver met cumarine. Dit recept mag bekend worden geacht. Aan de uiteinden in de bodem wordt aan weerszijden een oorschroef gedraaid, waardoor langpotige krammen gestoken kunnen worden. Hiermede wordt de voederbak ± 3 cm diep in de grond vast gezet. Over de bak worden graszoden geplaatst, zodat deze vrijwel niet wordt opgemerkt.

Eind september werd een 15-tal van deze bakken op het recreatie-terrein uitgezet en wel zodanig, dat ze zoveel mogelijk in de looppaden naar de holen werden geplaatst. Het bijvullen van de bakken met haver dient om de andere dag te geschieden. Blijkt in de loop van de actie, dat bijvulling niet meer nodig is, dan kan worden aangenomen, dat de muizen ter plaatse zijn gedood en is het dus zaak de voederbak bij een andere muizengang uit te zetten. Een enkele maal worden wel dode muizen gevonden, maar meestal kruipen ze in hun holen om daar hun levenseinde af te wachten. Sinds de plaatsing is er reeds 140 kg haver-mengsel in de voederbakken gedaan met een verrassend goed resultaat.

Op de foto van de voederbak, zoals hier afgebeeld, zijn de graszoden verwijderd om het geheel aanschouwelijker te maken. Het lijkt alsof men aan de voorkant haver-mengsel ziet. Het zijn echter haverdoppen, die door de muizen naar buiten zijn gebracht.

Leeuwarden, 22 november 1960.

De Directeur van de
Reinigings- en Ontsmettingsdienst,
G. Bakker.